

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויקרא אל משה (ויקרא א. א.)

כתב מהר"ר נתנאל בן פנימי זצ"ל בספרו 'אור האפילה' וז"ל:

אלף דויקרא קטן, למה? לפי שהקטין משה עצמו ואמר: 'מי אנכי כי אלך אל פרעה', לפיכך זכה שיהיו כל ישראל עומדין לפני אהל מועד ולא קרא אלא למשה.

דע שהמחשבה האלהית הראשונה בישראל והוצאתם ממצרים, לא היתה כדי שיקריבו בעלי החיים לה', ולא בשביל העבודה הזו המוחשית, כגון, הקטרת החלבים וזריקת הדמים ונסוך היין והקרבנות הסלת והקטרת הקטורת וזולתן. **לפי שאין בזה תועלת לה' ולא זו התכלית ולא הענין המכוון**, כמו שאמר יתעלה, 'כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתי אותם על דברי עולה וזבח'. אלא היתה המטרה הראשונה בהוצאתם ממצרים **'יתעבדון את האלהים על ההר הזה, והיא העבודה האמתית**, כלומר, **השגה השכלית שהיא המטרה והוא שלמות הנפש והחירות.**

ולפי שישראל נתחנכו על 'הצאבה', ואינם מכירים אפשרות קרבה לפני ה' אלא על ידי עבודה מוחשית, ויקשה עליהם להתנתק מכך ולהיעקר מזה לגמרי, לפיכך צוה אותם יתעלה בקרבנות לפי הסדרים האלה האמורים, ושיהיו לשמו יתעלה, לפיכך אמר 'אדם כי יקריב מכם קרבן לה', לפי ש'הצאבה' היו עובדי ע"ז מחשיבים זבחת החיות המדבריות, והיו צדים את האריות ובעלי החיים המזיקים ומקריבים אותם והיתה בכך טורח ויגיעה רבה, דבר המראה על סכלותם באותם הימים, ופעמים טורפים מהם האריות, ולכן באה התורה הזו הטהורה הישרה השלמה המביאה לנו את השלמות, כמו שהעיד עליה יודעה ואמר 'תורת ה' תמימה', ופקדה להקל מכל זה וצוה להקריב משלשת מיני בעלי החיים הטהורים הביתיים המצויים אצלנו בלבד והם שור ושה ועז שאין טורח בהשגתם, עכ"ל.

ומקורו הוא מרבינו הרמב"ם 'במורה נבוכים' (ח"ג פרק ל"ב) שפירש כך את ענין הקרבנות (ויש מהראשונים שחלקו עליו, אך אין זה נוגע לעניינו כאשר יתבאר מהענין) והאריך שם בזה, אך אנו נעלה כאן רק את החשוב לעניינו וז"ל שם:

ואני יודע שנפשך תברח מזה הענין בהכרח בתחלת מחשבה ויכבד עליך, ותשאלני בלבך ותאמר לי איך יבאו מצות ופעולות עצומות מבוארות מאד והושם להם זמנים, והם כלם בלתי מכוונים לעצמם אבל הם מפני דבר אחר, כאלו הם תחבולה שעשה השם לנו להגיע אל כונתו הראשונה, ואי זה מונע היה אצלו לצוות לנו כונתו הראשונה ויתן בנו יכלת לקבלה ולא היה צריך לאלו אשר חשבת שהם על צד הכוונה השניה.

שמע תשובתי אשר תסיר מלבך זה החלי ויגלה לך אמתת מה שעוררתיך עליו, והוא שכבר בא בתורה וכו'... והתשובה על אלו השאלות השלש וכל מה שהוא ממינם תשובה אחת כוללת, והיא שהאותות כלם אף על פי שהם שנוי טבע ישנה השם איש אחד מאישי הנמצאות, אך טבע בני אדם לא ישנו השם כלל על צד המופת, ומפני זה השרש הגדול אמר מי יתן והיה לבכם זה וגו' ומפני זה באר המצוה והאזהרה והגמול והעונש, וכבר בארנו זאת הפנה במופתים במקומות רבים מחבורינו, ולא אמרתי זה מפני שאני מאמין ששנוי טבע כל אחד מבני אדם קשה על השם יתעלה, אך הוא אפשר ונפול תחת היכולת, אלא שהוא לא רצה כלל לעשות זה ולא ירצהו לעולם כפי הפנות התוריות, ואלו היה מרצונו לשנות טבע כל איש מבני אדם למה שירצהו יתעלה מן האיש ההוא, היה בטל שליחות הנביאים ונתינת התורה כלה.. עכ"ל.

העלנו את כל האריכות הנ"ל, בכדי ללמוד יסוד ושרש בנפש האדם. כי כאשר נכיר את טבע נפש האדם, נדע כיצד לדון אותו ואיך להתמודד אתו. ואם רחמנא גילה לנו שקשה לו לאדם להתנתק ולהיעקר מהרגליו ועל כן צריך להבינו ולמצוא לו פתרונות שימשיך בהרגליו אך לכיוון החיובי והנכון. על אחת כמה וכמה כאשר מדברים בילדים שהורגלו בדברים לא רצויים, כגון: סגנון דיבור, צורת אכילה, שפת הגוף ועוד כהנה וכהנה, ואנו חפצים לחנכם ולהרגילם לשנות דרכי הישרה והנכונה להתנהג כבני מלכים. דמה בנפשך, לקחת בן כפר ולשנותו להתנהג כבן של מלך, כמה דבר קשה הוא וזמן ארוך ידרש לכך. ובעיני חזינן כמה מאחינו היקרים ששבו אל השי"ת, ולפעמים בשעת כעס או מדון פולטים מילים מסמרות שיער בלא משים ומבכים על זה מרה.

על כן ומפני זאת, צריכים אנו כהורים ומחנכים, טרם שנחל לחנך ולפעול למען בנינו וחניכנו, נשאף הרבה אויר ונתכונן למסע ארוך ולא נצפה לשינויים מהירים וקיצוניים. ולהיפך הוא, שינוי מהיר וקיצוני הוא סגולה בדוקה לנפילה ושבירה מהירה ואכמ"ל. אך כאשר נראה שינוי ואפילו קל, זה הוא סימן שאנחנו בכיוון הנכון ועל דרך המלך נלכה.

כמו כן מחובתנו לתת כלים ולנתב את טבעיו והרגליו של החניך לכיוון החיובי. כגון: ילד שרגיל להתעסק בידיו בכל מה שנקרה מולו, גם במה שאינו שלו. ניתן לו לפרק ולהרכיב, לשפץ ולתקן את כל מה שאנו צריכים לעשות בבית, בחצר ובתי"ת, וממילא טבעו ישמש לטוב וכו'...

התודה והערצה לאיש החסד והמחשבה החזרה חיקר ר' גרלן אהרון חייו אשר דואג לשלל ולקידום חת"ת.

יהא רעוא שיזכר לראות בגיו ובני בגיו, אנשים יראים ושלמים, הולכים בדרכי אבותינו הקדושים.

מאירים ומזוהרים בתורת האלדים. בריאים ושמחים מתוך מאריכים ימים ושנים, אנ"ר

תפארת בנים

תלמידי כתר ו-י' לומדים משניות מסכת חולין הלכה למעשה כיצד בודקים סכינים של השחיטה ובקרב...

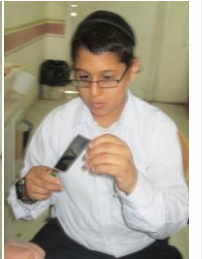
בעה"ת
בל"ג
יראו
שחיטה

פתרונות לפרשת 'פקודי'
אחודה חידה! אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר ויהלם. והטור השלישי לשם שבו ואחלמה. והטור הרביעי תרשיש [ושם] וישפה.
הזוכה: יוסף מורי.
מי בתמונה? הרב שמריהו עייקן.

אחודה חידה!
דבר שהוזכר בפרשה ונמצא באדם בני ובצומח מהו?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בס"ד סיימו תלמידי כיתה ב' את חומש שמות ואף חגגו סעודת סיום בפיצה טעימה. יהא רעוא שיזכו לגמרה של-תורה, אמן

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

"אצרת הפורים"

על הדרך הראויה בהנהגת יום זה

מתוך שיעור ארוח סימן קכ"ג הערה ט' לממן הגר"י ללאכי שליט"א

שמחת הפורים לא נועדה לקלות ראש הוללות וסכולות, אלא לשמחה לשם שמים, שמתוכה יגיע אדם לאהבת ה"ת ועבודתו (מכתובי בשארי וחיי אדם, חובא בכיאר הלכה ובכשנה ביורה סימן תר"ח).

מנהג התחפושות והמסכות ושאר מיני ליצנות שנהוג כבר דורות רבים בארצות אירופה, נכנס גם אלינו בדור הזה. ואע"פ שמצאו היתרים ונתנו טעמים, עכ"פ עניין זה בעונותינו הרבים הלך והפך יותר ויותר בפרט בזמנינו להתפרקות מקדושה ויראת שמים במסוה של "מנהג של ישראל תורה", וכבר צווחו על זה ככרוכיא גדולי ישראל.

אבותינו הקדושים נע"ג מעולם לא הלכו בדרך זו. וכבר כתב מהרד"ם זצ"ל בשתילי זתים (סימן תרנ"ה ס"ק י"א), אין חילוק בשטות בין פורים לשאר ימות השנה, וכ"ש להזיק אחד את חברו, ואין זה אלא נאצה לפני השי"ת ולא שמחה (עניין שם ובסוף סימן תרנ"ז, ובדברינו חלק חושן משפט הלכות גביה הערה ג' ד"ה דעת).
והאמת שלמעשה אין בכוחינו לחסום את ההרגלים האלו מכל וכל. אלא שעם כל זה אנו משתדלים לעשות כל המאמצים למנוע ולצמצם אותם ככל האפשר.

לפיכך

- א. צריך להעדיף **תחפושות ומסכות פשוטות** "לצאת ידי חובה". או אפילו כאלה המועילות משחו. ועכ"פ להימנע מפרצופים ותחפושות בלתי רצויים כגון **גוים, רשעים, וכיוצא בהם.**
- ב. תחפושות של בניג לבנות, או בנות לבנים **אסורות**, ואפילו באופן חלקי. וכי רק חלק מהפוסקים האשכנזים מתירים זאת, ולדין **אסור בחולטן**.
- ג. לשתף את הילדים במצוות היום באופן נעלה ומקודש, לעשות את הסעודה יחד אתם לאור נרות (ולהאפיל מעט את החלונות כדי שאור הנרות יורגש, עיין למהרי"ץ בעץ חיים) וללמוד מענייני דיומא.
- ד. **פירושים וזרעושות**, רק מחוץ לבית הכנסת. אבל בבית הכנסת עצמו, מנהיגו שלא להרעיש כלל גם כשמזכירים "המן", מפני כבוד בית הכנסת וקדושתו, וכדי שלא לבלבל את הקריאה כי עי"ז יכול להיגרם שהשומעים לא יצאו ידי חובת מקרא מגילה, ועל האב ומנהיגי בית הכנסת לעמוד על המשמר.
- ה. ילדים קטנים פחות מגיל חינוך, אם הם מפריעים ומטרידים את הגדולים, לא לשלוח כלל לבית הכנסת.
- ו. שלא יבואו הילדים לבית הכנסת מחופשים, אלא מלובשים בגדים חשובים כבגדי שבת או יום טוב (עיין שו"ת חלק א"ח סימן קכ"ב סעיף ה').
- ז. כתבו המפרשים שחז"ל דייקו בלשונם באמרו (מגילה דף ו' ע"ב) "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" ולא אמרו להשתכר, כי המצוה אינה אלא להתבסם מעט יותר מה שהוא רגיל ביתר ימות השנה. וזה לשון רבינו הרמב"ם זיע"א (פ"ב מה' מגילה ה"ו), כיצד חובת סעודה זו, שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר ויירדם בשכרותו. וביארו המפרשים שדעת הרמב"ם שאי אפשר לומר שכונת הגמרא "עד דלא ידע וכו'" על שכרות ושיגעון ממש, כי אדרבה, השכרות מביאה לידי כמה עבירות. אלא שמתוך שהוא נרדם אחר השתייה, אינו יודע אז בין ארור המן לברוך מרדכי.
- ח. רצוי לשנות את השם של המאפה שנקרא "אני המן" (שנכנס גם אלינו) ל"**עוגיות פורים**". הטעם לזה, כי מאפה זה הוא בין שלוש זויות, על פי המדרש שכיון שראה המן שלוש אבות, מיד ניתש כוחו וכו'. (עיין ספר מטעמים עניין פורים אות ג'). אך עדיין אין זה מן הראוי לתת למאכל שאנו מכניסים לתוך פינו, שם טמא ונכר קיבלו מאמא"ר זצ"ל. שוב אח"י נרפס אור תורה גליון אדר ה'תשנ"ב, וראויה שם ברוך תס"ב שהמציא חכם אחד טעמים לעניין "אני המן" אלו. הלכך טוב לקראם בשם "**עוגיות פורים**".
ויח"ר מלפני המקום ב"ה שנזכר לשפע אור ימים קדושים אלו "בימים חזם בזמן הזה" וניגאל גאולת עולם אכ"ר.

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

אתחננו לשון
תְּרִיסִין – מה שכיום
אומרים תְּרִיסִין.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

ויקרא אל משה. (ויקרא א, א).

למה באל"ף זעירא? אלא ידוע שהיה למשה רבינו אלף אורות וכולם נסתלקו ממנו בעון העגל. ולא נשאר לו מהאלף אורות אלא חלק אחד, והוא החלק המועט. מיד נצטער משה רבינו על שנאבדו ממנו והוא נקי מעון העגל, כשראה הקב"ה שמושה רבינו מצטער עליהן. מיד החזיר לו מחלקם של ישראל והשלימם לו לאל"ף זעירא. באה השכינה וקראה למשה רבינו באל"ף זעירא, כי היא סוד החלק הנשאר לו. וכיון שראו ישראל שנסתלקו מהם האורות שהיו עליהם, נצטער[ו] על שנאבדו מהם העטרין קדישין מכח עון העגל. מיד חס עליהם משה רבינו ועמד בתפילה לפני הקב"ה. אמר רבשי"ע, בניך מצטערים, אם ישארו בלא העטרין, מהיכן יודע שהן בניך? מיד אמר לו הקב"ה. משה, הואיל ואתה חסת על בני שניטל כבודם מהם, קום ובשר להם כי בכל ליל שבת קודש חוזרים להם העטרין קדישין על ידך. מיד שמח משה רבינו כי על ידו חזרין להם העטרין קדישין.

וזוהו ישמח משה במתנת חלקו בסוד נשמה יתירה. והנשמה היתרה אינה באה לעולם אלא ע"י הכנה. לפיכך, יש באה לו מיום חמישי. ויש שבאה לו מיום שישי. ויש שבאה לו בליל שבת קודש. ויש שבאה לו בשחרית בשעת אמירת נשמת כל חי. ויש שבאה לו בשעת המוסף. ויש אינה באה לו אלא נגע, ונפשו קצה בשבת, עד שיבוא מוצאי שבת ומיד הוא שמח ותאיב לכל דבר, והענין הזה הוא מובן ל"יח אינו צריך ביאור. והאיש המסכן יבחר הטוב לעצמו. כי הבא ליטהר מסייעין אותו מן השמים. ודוק.

(יעץ החיים' למהר"ס אלנדאף זצוק"ל)

מהליכות אבותינו

השתתפות המבוגרים ואף הרבנים בשמחת פורים של הילדים

ידוע מנהג הילדים בתימן ביום פורים, לעשות בובה אשר כינוה המן הרשע, והיו מוליכים אותה ברחובות, ובסוף התהלוכה היו תולים אותה.

למנהג משמח זה היו שותפים גם הגדולים ואף הרבנים, אשר ראו בזה חינוך הילדים להתרחק מרשעים לנדותם וסוף רשע לתליה.

מנהג זה היה בכל מיני גוונים כל מקום לפי מנהגו, וכאן נעלה את מנהג העיר 'רדעי' כמובא בספר היב"ע (עמי ג"ט) וז"ל:

בשעה עשר בערך מתחילה תהלוכת המן הרשע, בהתחלה היה יחיא סעיד צובארי ז"ל עושה מין בובה מגושמת, ומרכיב אותה על החמור, ומכריז ליד כל בית ובית ברובע, היה מתחיל כמובן מבית הנשיא והרב יחיא בן יחיא עומסי, בזה הלשון (יא גָבֵא לְכֹסֶם גָבֵא, מן מו"ר יחיא עומסי, דִּי שָׂא יְסַבֵּר לְהֶמֶן חֲרָם) הוֹי, שִׁי-לְכֹסֶם-הַשִּׁי! מאת מו"ר יחיא עומסי שיעשה להמן חרם, ואנחנו הילדים עונים אמו, דודי (הרב) היה יוצא מחלון ביתו ומחרים את המן בזה הלשון: הוא בחרם, ושוב אמן, וכן על זה הדרך.

עוד מובא שם, שעל חרם זה העניק להם הרב יב"ע ריאל (מטבע) אחד, וכל בעלי הבתים ברובע העניקו להם שי כפי יכולתם, מי בכסף ומי בשוה כסף.

פניני הלכה

הנהגת ערב פורים

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א עמי קסג.) וז"ל:

בערב פורים, תהיינה רגליו קלות לבא לבהכ"נ בעוד יום להתפלל מנחה וערבית, שש ושמח בישועת אלהינו, אשר גאל משחת חיינו ויפדנו מיד צר ממות לחיים, ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם.

ורוח נכון יחדש בקרבו להכנס אהבת המקום ב"ה בלבו, ולקבל תורותיו ומצותיו הן כל חדש באהבה וברצון יתיר, כי על כן מצוה לרחוץ פניו ידיו ורגליו וכל גופו.

וילבש בגדי ששון תפארת ויקר לכבוד היום ולכבוד מצות קריאת המגילה, וכ"כ רמ"א בסי' תרצ"ה שצריך ללבוש בגדי שבת וייט, וכ"כ מהרי"ל. וכן ראיתי מילדותי זקני תורה וכל העם לובשים בגדי יקר ומתעטפים לבנים ששים ושמחים לעשות רצון קוניהם. לא כמו הבורעים בעם בזמן הזה הבאים להתפלל ערבית ולקרות בבגדי גולה קדרות ושחרות אשר הלך חשכים ואין נוגה לו. ואני תמיה מה נשתנה הלילה מביום, שביום לובשים בגדי שמחה ולא כן בלילה. ולא כן הוא. כי קדושת היום מתחלת מהלילה כבשאר י"ט, ולילה כיום יאיר, ואין ראוי לזלזל בכבוד היום מעת כניסת הלילה עד למחרת עד מוצאי פורים. וסימנך יומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכותי. וכבר האריך חמ"י ז"ל בתוכחת מגולה על זה ע"ש.

בדרכיהם אתהלך...

שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו (הלך ה')

כאשר שמע המלך את דברי ההסבר ואת הקריאה בתורה ופרוש הדברים בשפה הערבית, נרגע קצת ונתן ארכה לשני ימים עד שיעיין בספר הגדול הנמצא ב'גי'אמע אלכבירי. באותו היום בא אל המלך אחד המוסלמים העשירים ביותר במדינת צנעא ששמו גמצאן. הוא היה חסיד גדול של התושבים היהודים בעיני מסחר סיטונאי. זהו האיש אשר עליו דיברה אשת הרב יוסף שמן שהוא המוסלמי היחיד של בעלה המנוח. כאשר שמע על אשר אירע לידידו היהודי הרב יוסף שמן, הוכיח למלך שהיהודי צודק בכל הענין הקשור ללוט עם שתי בנותיו. המלך השתכנע מדבריו ונתן בידו אישור שחרור לרב יוסף אל שר בית הסוהר. אך בשחרור היה כתוב תנאי, שהנאשם יקבל ארבעים מלקות עם חתימת שני עדים חיילים אשר ילוו את הנאשם אחרי המלקות עד ביתו.

מה עשה המוסלמי האדון גמצאן חסיד היהודים? בחכמתו נתן הוראה והלבישו את הרב יוסף שמן במעילו החורפי התפור מעור כבשי עזים, ומעל המעיל הלבישו אותו בכתונת הבד בטענה שהיהודי חלש מאד ולא יוכל לקבל ארבעים מלקות, ואם במקרה יומת כתוצאה מהמלקות, אסון יהיה לכולם.

ואכן כך עשו, שלושים ושבעה מלקות הראשונות היו רכות מאד, ושלוש האחרונות חזקות מן הראשונות. הרב יוסף שמן שוחרר חפשי לביתו וברוך מתיר אסורים, וזהו שאמר שלמה המלך שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק ראוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי הגנים מתחפשים כר"ח אדר לדברים קדושים ונעלים

דניאל בגוב האריות

בס"ד חולק לכל תלמידי הת"ת והגנים מגילת אסתר מהודרת מזויקת ומפוארת הכוללת הלכות ותמונות, ברכת המזון ושירות

ומשלוח מנות איש לרעהו ומתבוננים

במעלת חבירנו!

פזמונים כותבים

'שפת חיים' אתם שביאנו כאו אשפחה אחת
לצורה

אנו מודים להשיג שליכנו להשיג את ילדינו
באקס מחזיקים בו הפכה יפאת שאים. הפכה
אפפה ואכפתיות. ואסירות נפש בכל ילד וילד.

פסל תוצרה!

וצה רק מילה קטנה

אשפת שאחי

(בן קסא. א.א. 2016)

בתפילה

מצטייני השבוע
התלמידים הנעלים
אלקנה חצוני
אלעזר שמחי

יהי רצון שתשמע
תפילתם לרצון.

חכמי תימן

הרב שלמה ב"ר יצחק נדאף נולד במקוית בכ"ג בשבט תרנ"ג. בר אורן ובר אָבְּקוֹן. הורשה לשחיטה על ידי הרב הראשי מארי יחיא יצחק הלוי. שמש ברבנות במקוית ועמדו בקשרי מכתבים עם רבינו יחיא יצחק. עלה לארץ ישראל בשנת תשי"ט. קבע משכנו בשכונת "נוה עמל" בהרצליה, שם הרביץ תורה לרבים. ממיסדי בית הכנסת "שערי צדק" בהרצליה.

נפטר בהרצליה בכ"ח באב תשל"ח

התודה...

לידידינו היקר הענינו והצענו שוקד באנהלה של תורה מזרע ישישים ר' אוראל שרזי הי"ץ אשר מרים נדבה על נדבתו ועתה זכה וזיכה את כל תלמידי הת"ת במגילת אסתר מסוארת ומדוייקת. יהא רעוא שתשרה הברכה... בלימודו, וזיכה לבנות ביתו כאלקנה וחנה, ולא תמושי התורה מפיו ומפי זרע זרעו עד עולם, אצ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש הסהר"ץ ורובו"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תיסן - אלעד
רח"ה רא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובמסגרת סדר הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, תורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה לשנה"ל תשע"ז הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5 ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למוכרות הת"ת רח"ה רא"ש 2, או להתקשר טל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכפ

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד תותנית באישור ועדת קבלה

זכו בהגרלה בספר אדרבה במבצע

במעלת חברינו התלמידים הנעלים אברהם כהן נ"י שלמה טסה נ"י

יה"ר שידגלו ויהיו לאילני רברבי, אכ"ר

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת שם אחד- לשבוע 50 ש"ל. לארבע שבועות 150 ש"ל. לשנה- הוראת קבע של 50 ש"ל למשך שנה. לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022